

поліпшення когнітивних і творчих здібностей (підвищується рівень концентрації, креативності, поліпшується пам'ять, зменшується рівень негативних емоційних проявів, напруженість, гнівливість, тривожність); на фізичному рівні у дітей і дорослих, які слухали підібрану музичну програму з декількох творів композиторів класицизму і романтизму, також зазначали зниження активності симпатичної нервової системи, врегулювання показників артеріального тиску, частоту серцевих скорочень і вповільнення дихання.

Література:

1. *Campbell Don G.* The Mozart Effect: Tapping the Power of Music to Heal the Body, Strengthen the Mind, and Unlock the Creative Spirit. New York : Avon Books, 1997. 325 p.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-491-0-89>

ДЖАЗ ЯК ІНСТРУМЕНТ КУЛЬТУРНОГО ВІДРОДЖЕННЯ СУЧАСНОЇ УКРАЇНИ

Костандова Ю. В.

здобувачка другого року

третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти

кафедри музичного мистецтва та звукорежисури

Міжнародний гуманітарний університет;

викладач спеціалізації «Музичне мистецтво естради»

КЗ «Одеський фаховий коледж мистецтв

імені К. Ф. Данькевича».

м. Одеса, Україна

Культурне відродження України є важливим чинником її національної ідентичності та міжнародної інтеграції, і розпочалося воно ще в 1990-х роках, після здобуття незалежності та значно посилилося після Революції Гідності у 2014 році. Відродження культури включає розвиток мистецтва, літератури, музики, театру та кіно, а також активний відхід від радянської та імперської спадщини. Швидкому шляху розвитку та відродженню сприяли такі аспекти, як: міжнародні культурні обміни, державні та громадські ініціативи, цифровізація культури, та глобалізаційні процеси у всьому світі. Музична культура України завжди була чи не найголовнішою частиною національної ідентичності та історичної спадщини. Пройшовши складний шлях від народної творчості до сучасних жанрів, вона змогла

зберегти свої унікальні традиції, інтегруючись водночас у світовий культурний простір. Саме музика сприяє формуванню іміджу країни на міжнародному рівні, підсилює культурну дипломатію. Тому саме зараз важливо приділяти більше уваги музичному вихованню, музичній освіті, підтримці молодих музикантів, фінансуванню музичних заходів, які поширять в перспективі міжнародну співпрацю та культурні обміни.

В умовах глобалізації та суспільно-політичних трансформацій джаз стає не лише мистецьким явищем, а й інструментом зміцнення культурного простору України. Його синтетичність, імпровізаційний характер та здатність до інтеркультурного діалогу роблять його ефективним засобом відродження національної культури. З часів появи джазу в Україні (1920-ті роки), з часів появи перших джазових ансамблів та біг бендів у великих містах країни (*Київ, Одеса, Харків*), він мав велике значення та вплив на музичну культуру. Джаз, як культурне та музичне явище, завжди був у центрі уваги музикантів різного напрямку, що дуже позитивно впливало та продовжує впливати на музичну культуру країни загалом. Джазові традиції стають засобом національного самовираження. До джазових традицій звертаються композитори та музиканти академічного (*Мирослав Скорик, Ігор Шамо, Володимир Сильвестров, Юрій Шевченко, Олександр Саратський, Євген Станкович*); народного (*Марія Бурмака, Млада, гурт «ДахаБраха», Марина Круть, Оксана Караїм*); естрадного напрямів (*Олег Скрипка, Джамала, Лаура Марті*). Джаз стає скріплюючим компонентом для багатьох виконавців. Широкі рамки у виконанні джазової музики дають багато можливостей для самореалізації музиканта. Це стосується і синтезу етнічних мотивів та імпровізаційної стилістики; і використання музичних виразних засобів, які притаманні лише джазовій музиці, у сучасній естрадній музичній культурі; і стилізації народної української пісні в обрамленні джазової традиції, використання складних ритмічних структур та джазової гармонії. Всі ці компоненти стають засобами національного самовираження та потужним засобом для створення нових, якісних музичних продуктів, що збагачують українську сучасну музичну культуру.

Джазова культура загалом відіграє важливу роль у становленні українського сучасного суспільства. Відродження джазової освіти, відкриття кафедр джазової музики, поява спеціалізованих курсів та вебінарів у цьому напрямку, проведення майстер-класів – все це дає можливість розвиватися, навчатися та інтегруватися молодому поколінню. Створення нових креативних просторів та платформ надає можливість реалізації молоді, її самоідентифікації та самовизначення.

Велике значення у відродженні сучасної культури України також мали джазові фестивалі, які активно проводилися по різних містах нашої країни до початку повномасштабного вторгнення. Найбільші джазові фестивалі: *Leopolis Jazz Fest* (Львів, з 2011 року); *Odessa Jazz Fest* (Одеса, з 2001 року); *Am I Jazz?* (Київ); *Jazz Koktebel* (початково у Криму, зараз у різних містах); *Vinnitsia Jazz Fest* (Вінниця). Вони були потужною платформою для

міжнародного культурного обміну, мали вплив на формування музичного середовища. До цих фестивалів залучалися не тільки сучасні українські джазові музиканти, а й всесвітньо відомі сучасні джазові музиканти, що робило ці заходи масштабними та значимими. Важливо обов'язкове відновлення таких фестивалів, задля відродження та розвитку української культури, тому що саме такі заходи сприяють міжнародній інтеграції України, формуванню культурного іміджу країни, стають платформою для взаємодії українських та іноземних музикантів, що дає можливість українським музикантам навчатися у світових зірок і сприяє їх професійному зростанню. Фестивалі залучають туристів та сприяють розвитку місцевої економіки, стимулюють розвиток концертної індустрії, готельного бізнесу та культурного туризму.

Джаз є не лише музичним жанром, а й важливим інструментом культурного відродження сучасної України. Його здатність до синтезу, імпровізації та міжнародного діалогу сприяє зміцненню культурної та національної ідентичності та інтеграції у світову мистецьку спільноту. Подальший розвиток джазу потребує державної підтримки, залучення нових форм популяризації, активного використання цифрових технологій. Український джаз має потужний потенціал стати одним з ключових чинників культурного оновлення країни, формування її позитивного іміджу та розширення мистецьких горизонтів на світовій арені.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-491-0-90>

ДУХОВНИЙ І ТВОРЧИЙ ПОТЕНЦІАЛ КОНКУРСІВ ТА ФЕСТИВАЛІВ У СУЧАСНОМУ УКРАЇНСЬКОМУ МИСТЕЦЬКОМУ ПРОСТОРІ

Кочинашвілі А. В.

*здобувачка I курсу другого (магістерського) рівня освіти
факультет мистецтва і дизайну*

Міжнародний гуманітарний університет

*Науковий керівник: **Капдун Т. М.***

кандидат мистецтвознавства, доцент,

завідувачка кафедри музичного мистецтва та звукорежисури

Міжнародний гуманітарний університет

м. Одеса, Україна

У період глобальних суспільних викликів та трансформацій, зокрема пандемії COVID-19, воєнних конфліктів, український мистецький простір відіграє ключову роль у збереженні культурних традицій, формуванні